

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010282
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010282.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému W. L., pre zločin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného W. L. (ďalej len „obžalovaný“) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 02.12.2020, sp. zn. 1T/55/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 08.04.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. L. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný W. L. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania zločinu opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: po tom, ako dňa 20.04.2020 v ranných hodinách a následne v čase cca po 12.00 hod. požil presne nezistené množstvo psychotropných látok a liekov, z ktorých mal zistenú v krvi a moči prítomnosť amfetamínu, metamfetamínu, extázy a benziodiazepínov, dňa 20.04.2020 v presne nezistenom čase po 13.24 hod. v G., v byte na X. poschodí na ul. B. XXXX/XX, napadol službu konajúceho príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky, poškodeného npor. O. Z., J.: XXX XXX, referenta Obvodného oddelenia Policajného zboru Topoľčany, Odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Topoľčany, ktorý prišiel aj s ďalším členom hliadky stržm. L. Q. vykonať služobný zákrok na základe hlásenia operačného dôstojníka Krajského riaditeľstva Policajného zboru Nitra, že niekto rozbíja zariadenie bytu a ohrozuje tam bývajúcich ľudí a to tým spôsobom, že v čase príchodu hliadky sa snažil vyskočiť z okna izby a kričal "pomoc", v čom sa mu hliadka snažila zabrániť, avšak nereagoval na ich opakované slovné výzvy na upokojenie a počas toho ako ho ťahali z okna, začal s nimi zápasiť, kopať, udierať rukami okolo seba, kládol aktívny odpor, pričom stržm. L. Q. vykopal z puzdra na opasku vysielaciu zn. W., číslo XXXXXXXXXX a následne v čase, keď ho stiahli na zem a ležal na chrbte opakovane fyzicky napadol s úlomkom skla v ruke z rozbitej sklenenej výplne dverí npor. O. Z., ktorý ho držal v dolnej časti tela a ktorého viac ako jeden krát bodol do chrbta vpravo v úrovni lopatky, pričom ani s druhým členom hliadky stržm. L. Q., ktorý ho držal v hornej časti tela, sa obžalovaného W. L. nepodarilo spacifikovať a až následne za pomoci ďalšej hliadky vyslanej na miesto za použitia donucovacích prostriedkov - hmatov a chmatov sebaobrany sa podarilo W. L. spacifikovať na zemi, kde mu stržm. L. Q. založil na ruky putá, čím obžalovaný W. L. poškodenému npor. O. Z., spôsobil otvorenú ranu zadnej steny hrudníka o šírke 1 cm a hĺbke 2,5 cm s dobou liečenia do 7 dní a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, škodu na poškodení rovnošaty a služobnej vysielacky vo výške celkom 461,29 eur, pričom obžalovaný W. L. v čase skutku v dôsledku požitých psychotropných látok a liekov trpel akútnou a prechodnou intoxikačnou psychotickou poruchou, pre ktorú v čase spáchania skutku nevedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a nevedel ovládať svoje konanie.

Za to mu bol podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenia poľahčujúcej okolnosti, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 4 roky a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa

§ 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu Ministerstvu vnútra SR vo výške 461,29 eur.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch svojho odvolania vytkol v rozsudku súdu I. stupňa, že je predčasný, a teda nezákonný, pretože vychádza z nesprávne prijatých skutkových zistení, najmä z nedostatočného a nesprávneho hodnotenia dôkazov. Postupom súdu boli porušené ustanovenia Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný z dôvodu, že je vyhotovený v rozpore s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Vytkol súdu I. stupňa, že rezignoval na dôsledné preverenie výpovedi svedkov Z. a Q., na výpovedi ktorých založil jeho vinu, pričom nevysvetlil, z akých konkrétnych dôvodov sa priklonil k verzii skutku tak, ako ho opisovali svedkovia. Nepochybne bol súd I. stupňa ovplyvnený jeho prvotnou výpoveďou, v ktorej uviedol, že na určité úseky sa nepamätá. Táto skutočnosť však nemôže znamenať nižšiu mieru povinnosti preveriť výpovede svedkov a súčasne ospravedlniť nekritický postoj súdu k ich hodnoteniu. S výpoveďami svedkov nekorešpondujú vykonané dôkazy, ako ani závery znaleckého posudku znalca MUDr. B., ktorý jednoznačne nevylúčil iný mechanizmus vzniku zranenia, ako ten, ktorý opísali poškodení a uviedol, že k tomuto mohlo dôjsť aj dopadom na ostrý trčiacci predmet. Je pravdou, že znalec takýto mechanizmus vzniku zranenia označil za nepravdepodobný, avšak len z toho dôvodu, že vôbec nevypovedal a neposkytol iný variant skutkového deja. Zo znaleckého posudku rovnako vyplýva, že zranenie bolo spôsobené jedným bodnutím do chrbta poškodeného. Pokiaľ obaja svedkovia zhodne tvrdia, že na poškodeného útočil opakovane, tento spôsob útoku by sa nepochybne prejavil aj na jeho poranení a rovnako aj na poškodení oblečenia poškodeného. Z fotodokumentácie nesporne vyplýva, že bunda je poškodená len na jednom mieste. Za daných okolností, keď sa mal aktívne brániť, je toto veľmi málo pravdepodobné. Z uvedeného dôvodu nie je možné bez rozumných pochybností vylúčiť inú verziu mechanizmu vzniku zranenia poškodeného. Pri obhliadke miesta činu nebol nájdený predmet, ktorým mal spôsobiť zranenie a ktorého úlomok mal zostať v tele poškodeného a orgány činné v trestnom konaní podcenili význam tejto skutočnosti z pohľadu objasňovania trestnej veci, a to napriek tomu, že už na mieste činu vzniklo dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa. Vzhľadom na okolnosti prípadu, a to jeho fyzický a psychický stav, je dôvodné sa domnievať, že orgány činné v trestnom konaní sa pri objasňovaní skutku spoľahli len na výpovede policajtov a žiadnym spôsobom nepreverovali ich výpovede. Pokiaľ pri obhliadke miesta činu neboli nájdené žiadne stopy na predmetoch, ktoré mohli byť potencionálne zbraňou proti poškodenému, nemožno súčasne vylúčiť možnosť, že sa takýto predmet na mieste činu nachádzal. V takomto prípade nie je možné mimo rozumných pochybností tvrdiť, že dôkazy zabezpečené a vykonané na hlavnom pojednávaní ponúkajú len jediný záver a súčasne vylučujú možnosť iného záveru. Pokiaľ ide o skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci, žiaden dôkaz jednoznačne nepreukázal jeho úmyselné zavinenie smerujúce spôsobiť škodu na cudzom majetku. Za predpokladu aplikácie zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného pri konaní právne kvalifikovanom ako zločin útoku na verejného činiteľa, nebolo preukázané ani jeho zavinenie pri poškodení vecí, ktoré mal poškodený na sebe. Za daných okolností by mu bolo možné pričítať maximálne vedomú nedbanlivosť, ale pri danej skutkovej podstate sa vyžaduje preukázanie úmyselného konania. Súd I. stupňa prehliadol túto skutočnosť, keď posudzoval len subjektívnu stránku trestného činu opilstva, avšak nie konania, ktoré má inak znaky trestných činov. Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/ Trestného poriadku a podľa § 322 Trestného poriadku vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť súdu I. stupňa na nové pojednanie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania nechcel nič uviesť, na otázky uviedol, že sa liečil v Centre pre liečbu drogových závislostí v Bratislave na Hraničnej, a to asi od roku 2009, naposledy tam bol v roku 2020. Naposledy pracoval u svojho otca ako recepčný v roku 2018, pričom na otázku, z akého dôvodu tam nezostal pracovať, obžalovaný nič neuviedol.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny, taktiež aj vyhodnotenie vykonaných dôkazov, pričom považuje za správny záver o vine obžalovaného a jeho námietky za nedôvodné a účelové, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný skutok. Navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny, pri ukladaní trestu a náhrade škody.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aj krajský súd sa stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa, že vykonaným dokazovaním je bez dôvodných pochybností preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovediach svedkov O. Z. a L. Q., ktorí vo svojich výpovediach bez podstatných rozporov presne popísali, z akého dôvodu sa dostavili na miesto činu, a to na naliehanie svedkyne X. N., v byte ktorej sa skutok odohral, ktorá správanie obžalovaného nahlásila prostredníctvom ďalšej osoby, a to konkrétne svojej susedy a z jej bytu a presne popísali konkrétne konanie obžalovaného, v dôsledku ktorého museli zasiahnuť a následne aj konanie obžalovaného, následkom ktorého bol vznik zranenia poškodeného O. Z. a poškodenie konkrétnych predmetov. Svedok Z. presne uviedol, že obžalovaný ho aktívne udieral s tým, že mal v ruke úlomok skla a konkrétne o momente, v ktorom ho obžalovaný pichol nevie, avšak náhle pocítil bolesť a po nejakom čase zistil, že mal zranenie. Obžalovaného sa podarilo spacifickovať až po príchode ďalšej hliadky. S obsahom výpovedí týchto svedkov korešponduje aj záver znaleckého posudku o mechanizme vzniku zranenia poškodeného, znalca MUDr. W. B., zo záverov ktorého vyplynulo, že zranenie vzniklo priamym pôsobením tvrdého, špicatého a ostrého predmetu, pôsobiaceho na oblasť chrbta, smerovalo na poškodeného zozadu a predmet, ktorý zranenie spôsobil, mohlo byť úlomok skla. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku tohto zranenia, mohol sa uplatniť úder - bodnutie, vedený rukou útočníka. Vzájomná poloha útočníka a poškodeného mohla byť tvárou v tvár v ležiacej polohe, pričom útočník ležal na chrbte a poškodený na ňom. Na základe výpovede poškodeného je málo pravdepodobné, že zranenie vzniklo pádom, resp. kontaktom chrbta poškodeného s na zemi ležiacim úlomkom skla. Znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že z výpovede poškodeného nevyplývalo, že by obžalovaný bol na poškodenom, naopak, poškodený vypovedal, že celý čas bol na obžalovanom. Pri svojom závere o mechanizme vzniku zranenia vychádzal z výpovede poškodeného, ktorá výpoveď zodpovedá mechanizmu vzniku zranenia. K danému je potrebné uviesť, že iná alternatíva vzniku zranenia nemá oporu v žiadnom vykonanom dôkaze. Pokiaľ ide o kvalifikáciu konania obžalovaného ako zločinu

opilstva, je potrebné uviesť, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku pod vplyvom omamných látok, a to konkrétne benzodiazepínu, extázy, metamfetamínu a amfetamínu, ktoré si aplikoval dňa 19.04.2020 a táto skutočnosť vyplýva aj zo záveru znaleckého posudku znalca z odboru psychiatrie MUDr. O., zo záverov ktorého vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania oboch skutkov aktívne konzumoval psychostimulanciá, psychotický obraz sa inicioval po aplikácii psychoaktívnych látok už 19.04.2020 a v čase spáchania skutkov bol pod vplyvom intoxikačnej psychotickej poruchy, ktorá mala za následok vymiznutie ovládacích aj rozpoznávacích schopností, pričom išlo i intoxikačnú psychickú poruchu - metamfetamín plus 3,4 metylenndioxy-N-metylmetamfetamín.

Pri zločine opilstva konanie spočíva v tom, že sa páchatel' požitím, resp. aplikáciou návykovej látky alebo inak privedie do stavu nepríčetnosti. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný sa požitím návykových látok dostal do stavu nepríčetnosti v dôsledku tzv. intoxikačnej psychotickej poruchy, pričom tento psychotický obraz sa inicioval po konzume práve psychoaktívnych látok, a to psychotropnej látky metamfetamínu. V takomto stave nepríčetnosti sa obžalovaný dopustil konania, ktoré má inak znaky trestného činu, a to trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, pričom v prípade, ak sa páchatel' dopustí v stave nepríčetnosti vyvolanom požitím návykovej látky útokov, ktoré majú znaky rôznych skutkových podstát, je potrebné takéto konanie posudzovať z hľadiska znakov trestného činu opilstva ako jedno súvislé konanie - jeden skutok. Trestného činu opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona sa dopúšťa ten, kto sa požitím alebo aplikáciou návykovej látky alebo inak privedie, hoc aj z neobľúbivosti, do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu. Nezáleží na tom, či je nepríčetnosť spôsobená vplyvom alkoholu, inej návykovej látky alebo inak, a ani na tom, či sa páchatel' do stavu nepríčetnosti uviedol úmyselne alebo z neobľúbivosti. O trestnom čine opilstva je možné uvažovať u páchatel'a, ktorý koná po tom, čo sa požitím alebo aplikáciou návykovej látky alebo inak zavinene privedol do stavu nepríčetnosti. Z vykonaného dokazovania vyplýva zavinenie obžalovaného pri uvedení sa do stavu nepríčetnosti vplyvom návykovej látky a toto zavinenie pokrýva celé konanie, ktorého sa dopustil v takto vyvolanom stave nepríčetnosti, do ktorého sa sám privedol. Takže zavinenie je dané nielen pri uvedení sa do tohto stavu, ale pokrýva aj konanie vyvolané z tohto dôvodu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prípade obžalovaného je dané zavinenie aj v prípade konania, ktorým sa dopustil zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona. Pokiaľ ide o škodu, ktorá bola konaním obžalovaného spôsobená, súd I. stupňa správne pri jej určení vychádza z vyjadrenia poškodeného, ktorý pri určení výšky spôsobenej škody vychádzal zo spôsobu určenia hodnoty veci podľa pravidiel určených Ministerstvom vnútra SR, pričom takto určená výška spôsobenej škody je v prospech obžalovaného, pretože inak by sa malo pri jej určení postupovať podľa § 126 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a mieste činu obvykle predáva, pričom z vyjadrenia poškodeného vyplýva, že v prípade poškodenej rádiostanice, je táto neopraviteľná a jej obstarávacia cena bola 3.016,56 eur.

Súd I. stupňa preto nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin opilstva, pretože aplikáciou návykovej látky sa z neobľúbivosti privedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené, aj krajský súd mal skutkové zistenia bez dôvodných pochybností za preukázané, zavinenie obžalovaného za dostatočne preukázané, a preto neakceptoval jeho odvolacie námietky.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, správne postupoval pri ukladaní trestu u obžalovaného podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a trest mu ukladal podľa ustanovenia § 363 odsek 1 Trestného zákona, pretože za konanie, ktoré má inak znaky trestného činu, ktorých sa obžalovaný dopustil, trestný zákon neustanovuje miernejší trest, ako za trestný čin uvedený v ustanovení § 363 odsek 1 Trestného zákona (bez uvedenia sa do stavu nepríčetnosti by mu bol za jeho konanie uložený trest podľa ustanovenia § 323 odsek 2 Trestného zákona sadzbou 3 roky až 8

rokov). Správne teda obžalovanému ukladal trest v upravenej trestnej sadzbe postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, a to 4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov. Aj podľa názoru krajského súdu je z hľadiska splnenia kritérií uvedených v § 34 odsek 1 Trestného zákona postačujúce u obžalovaného uloženie trestu na spodnej hranici takto určenej trestnej sadzby napriek skutočnosti, že obžalovaný bol v minulosti niekoľkokrát súdne trestaný, naposledy v roku 2016 Okresným súdom Bratislava 5, avšak za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou je takto určená výmera trestu odňatia slobody primeraná a zodpovedajúca zákonu.

Pokiaľ ide o zaradenie žalovaného na výkon trestu do konkrétneho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, tento bol správne postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona za splnenia v ňom uvedených kritérií, t. j. posledných 10 rokoch bol pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a preto bol správne zaradený do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súd I. stupňa síce dané ustanovenie nesprávne označil, avšak z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon odňatia slobody postupoval podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, teda podľa správneho ustanovenia a išlo výlučne o písársku chybu, ktorá nemá vplyv na zákonnosť zaradenia obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Výrok o náhrade škody zodpovedá stavu veci a zákonu, odkazujúc na vyššie uvedené úvahy.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.